

## Arrest

nr. 221 508 van 21 mei 2019  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN  
Rotterdamstraat 53  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 3 september 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 augustus 2018 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 207 826 van 17 augustus 2018.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 augustus 2018 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod aan verzoeker voor de duur van drie jaar.

De eerst vermelde beslissing werd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aangevochten met een beroep dat gekend is onder het nr. 224 168. Dit beroep werd verworpen bij arrest nr. 219 936 van 17 april 2019.

Het huidig beroep is gericht tegen het inreisverbod, dat luidt als volgt:

*“Aan de Heer:*

*Naam : D.*

*voornaam : I.*

*geboortedatum : 12.03.1965*

*geboorteplaats : Novi Pazar*

*nationaliteit : Servië*

*wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,*

*voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen<sup>(2)</sup>, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

*De beslissing tot verwijdering van 03.08.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod <sup>(2)</sup>*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Schoten op 03.08.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.*

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:*

*1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;*

*Er bestaat immers een risico op onderduiken:*

*3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.*

*Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.*

*Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.*

*Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:*

*Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verboden wapenbezit (PV nr. AN.36.L9.003156/2018 van de politiezone van Schoten). Gezien het karakter en de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.*

*Betrokkene werd gehoord op 03.08.2018 door de politiezone van Schoten en verklaart dat hij geen partner of kinderen in België heeft. Hij verklaart dat hij hier is om vrienden te bezoeken. Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België valt niet onder de in artikel 8 EVRM geboden bescherming. De ‘gewone’ sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd. Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk gemaakt worden.*

*In datzelfde hoorrecht verklaarde hij geen medische problemen te hebben die hem belemmeren te reizen of terug te keren naar zijn land van herkomst. Een schending van artikel 3 EVRM kan niet aannemelijk gemaakt worden.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.”*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel onder meer de schending aan van de artikelen 74/11 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt onder meer wat volgt:

*“Uit de opgegeven motivering blijkt voorts duidelijk dat verwerende partij een inreisverbod van drie jaar oplegt aan verzoeker omdat hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan illegal wapenbezit.*

*Wat betreft de vermeende schending van de openbare orde, wordt verwezen naar een proces-verbaal van de politiezone van Schoten.*

*Bij inzage van het dossier van de Raadkamer, bevattende het dossier van de DVZ, stelde de raadsman van verzoeker vast dat dit proces-verbaal zich niet in het administratief dossier bevindt.*

*In eerste instantie benadrukt verzoeker dan ook dat het proces-verbaal waarnaar wordt verwezen in de motivering om het gevaar voor de openbare orde te bewijzen niet werd gecommuniceerd aan verzoeker.*

*Volgens vaste rechtspraak van uw Raad is een motivering door verwijzing illegaal, nu de de inhoud van het betrokken PV niet gekend is door verzoeker.*

*Een verwijzing in de motivering naar een document waarvan hij geen kennis heeft genomen/kan nemen hoe dan ook een illegale motivering door verwijzing uitmaakt. Dit maakt op zich reeds een schending uit van de formele motiveringsplicht.*

*Dit element kan niet rechtsgeldig in de beslissing opgenomen worden, zolang dit niet ondersteund wordt door een proces-verbaal. Verzoeker merkt op dat hij geen pv ontvangen heeft en geenszins werd verhoord door de politie in verband met de huiszoeking waarbij wapens werden aangetroffen. Hij begrijpt zelf geen Nederlands of Frans en er was geen tolk aanwezig.*

*In tweede instantie betwist verzoeker dat hij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde.*

*Verzoeker verwijst naar de beschikking van de Raadkamer (stuk 2), waarin als volgt werd vastgesteld (eigen onderlijning):*

*“Het bevel tot verwijdering maakt melding van de grondslag zowel als de feitelijke gegevens waarop de beslissing is gesteund.*

*De raadkamer stelt echter vast dat niet blijkt dat verzoeker de wapens waarvan sprake in bezit had en dat hij dit ontkent. Een gevaar voor de openbare orde blijkt dus niet. “*

*Zoals uiteengezet in de feiten, is het inderdaad de woning van de heer A. waar de wapens werden aangetroffen. Het is de heer A. die voor het bezit van wapens wordt vervolgd en te dien einde in de gevangenis werd opgesloten. De heer N. A. heeft overigens toegegeven dat de wapens enkel van hem zijn, de andere bewoners - zijn moeder en zussen - noch verzoeker waren op de hoogte van de aanwezigheid van deze wapens.*

*Bovendien dient te worden opgemerkt dat de beslissing van verwerende partij louter gebaseerd is op een eerste proces-verbaal van de politiediensten. Men is bijgevolg nog maar net gestart met het onderzoek naar deze feiten. Zelfs indien uw Raad van mening is dat er aanwijzingen zouden zijn dat verzoeker zelf in het bezit zou zijn geweest van de gevonden wapens, is het bijzonder onzorgvuldig van verwerende partij om het resultaat van het opsporingsonderzoek niet af te wachten en verzoekers vermoeden van onschuld met de voeten te treden.*

*Er werd nooit een strafrechtelijke veroordeling uitgesproken ten aanzien van verzoeker, noch werd ooit de strafvervolgning ten aanzien van hem ingesteld. Er is dan ook geen enkel bewijs voorhanden dat verzoeker ooit gedrag zou hebben vertoond dat strijdig zou zijn met de openbare orde, noch dat hij een actueel gevaar zou betekenen voor de openbare orde.*

*Gelet op het feit dat er in casu geen enkele aanwijzingen van schuld aanwezig zijn in hoofde van verzoeker is het dan ook uiterst voorbarig van verwerende partij om louter op basis van een eerste proces-verbaal te stellen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan wapenbezit en op basis daarvan een inreisverbod van drie jaar te verlaten af te leveren.*

Hierdoor schendt verwerende partij artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; 2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. (...) “

Deze bepaling vormt een omzetting van artikel 11 van de Terugkeerrichtlijn, dat luidt als volgt:

“ 1. Het terugkeerbesluit gaat gepaard met inreisverbod:

a) indien er geen termijn voor vrijwillig vertrek is toegekend, of

b) indien niet aan de terugkeerverplichting is voldaan.

In de overige gevallen kan het terugkeerbesluit een inreisverbod omvatten.

2. De duur van het inreisverbod wordt volgens alle relevante omstandigheden van het individuele geval bepaald, en bedraagt in principe niet meer dan vijf jaar. De duur kan meer dan vijf jaar bedragen indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de nationale veiligheid. (...) “

Verzoeker wordt verweten gedrag te hebben vertoond dat mogelijks de openbare orde zou kunnen schaden, zonder enige aanwijzing dat de in het pand aangetroffen wapens ook effectief aan hem zouden toebehoren.

Er is in casu geen enkel element in het dossier aanwezig in hoofde van verzoeker dat zou kunnen wijzen op een gevaar voor de openbare orde. Sterker nog, het PV waarnaar verwezen wordt is nooit gecommuniceerd aan verzoeker en bevindt zich niet in het administratief dossier.

[...]

Ten slotte schendt verwerende partij de zorgvuldigheids- en redelijkheidsplicht door geen degelijk onderzoek te doen naar de feiten die aan de basis liggen van de beslissing om een inreisverbod op te leggen. Verwerende partij diende rekening te houden met de correcte omstandigheden eigen aan het geval. Door dat niet te doen kon verwerende partij onmogelijk tot een redelijke, zorgvuldige en afdoende gemotiveerde beslissing komen en werden alle bovenvermelde wetsbepalingen dan ook flagrant geschonden.”

2.2. In haar nota repliceert de verwerende partij het volgende:

“Verzoeker betwist niet dat hij werd aangetroffen tijdens een huiszoeking in het kader van verdovende middelen en dat er tijdens die huiszoeking verdovende middelen en verboden wapens werden aangetroffen.

Verzoeker acht die vaststelling an sich klaarblijkelijk onvoldoende om te besluiten dat hij een gevaar kan vormen voor de openbare orde.

Nochtans is het evident dat het Bestuur - die ter zake over een ruime beoordelingsmarge beschikt - op verblijfsrechtelijk vlak stelt dat verzoekende partij, aangezien hij aanwezig was in een woning waar er verdovende middelen en verdovende wapens werden gevonden. Het is geenszins kennelijk onredelijk om op basis van de vaststellingen van de politiediensten in het administratief verslag vreemdelingencontrole van 02.08.2018 die ook een proces-verbaal opstelden en verzoeker zelfs arresteerden, om te besluiten dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde.

Dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde werd (minstens impliciet) bevestigd door de Kamer van Inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep te Antwerpen die per arrest van 04.09.2018 heeft geoordeeld dat de vasthouding van verzoekende partij wel degelijk noodzakelijk en niet disproportioneel was.

*Het gegeven dat verzoeker niet werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet of niet onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst, verhindert de verwerende partij geenszins om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Ook het vermoeden van onschuld belet niet dat de verwerende partij op grond van de voorliggende feiten een standpunt inneemt (zie onder meer RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388)."*

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

*"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.*

*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :*

*1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;*

*2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

*De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.*

*De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.*

*(...)"*

Overeenkomstig het eerste lid van artikel 74/11 wordt de duur van het inreisverbod vastgesteld "door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval". De verwerende partij heeft ter zake een discretionaire bevoegdheid. Dit staat er evenwel niet aan in de weg dat zij op zorgvuldige wijze omspringt met de elementen die zij bij het bepalen van de duur betreft.

In casu werd aan verzoeker een inreisverbod opgelegd voor de duur van drie jaar, in essentie omdat hij op heterdaad zou werd betrapt voor verboden wapenbezit, hij geen partner of kinderen in België heeft, zijn vriendschapsbanden niet worden beschermd door artikel 8 van het EVRM en hij verklaarde geen medische problemen te hebben.

Verzoeker betwist dat hij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde en stelt dat de bewoner van het huis waar hij zich bevond op het ogenblik dat de huiszoeking plaats vond en waar de wapens werden aangetroffen heeft toegegeven dat de wapens enkel van hem waren en dat verzoeker niet op de hoogte was van de aanwezigheid ervan.

Kernvraag is dus of de stukken in het administratief dossier toelaten te stellen dat verzoeker op heterdaad werd betrapt voor wapenbezit.

Het proces-verbaal waarvan melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing ligt niet voor. Wél bevindt zich in het dossier een "administratief verslag vreemdelingencontrole", waarin het volgende werd gesteld:

*"aard feiten: Inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen. Betrokkene wordt aangetroffen tijdens een huiszoeking in het kader van verdovende middelen. Tijdens de huiszoeking worden verdovende middelen gevonden en verboden wapens. Volgend proces-verbaal wordt opgesteld: [...].*

*Omstandigheden vaststelling: aangetroffen tijdens huiszoeking in het kader van verdovende middelen.*

*Heterdaad: ja"*

Deze vermeldingen zijn niet duidelijk en voor interpretatie vatbaar: hoewel niet wordt betwist dat verzoeker aanwezig was op het adres van een derde waar de vaststellingen werden gedaan, blijkt uit niets dat hij persoonlijk in verband wordt gebracht met de verdovende middelen of de verboden wapens die er werden aangetroffen. De vermelding "heterdaad" kan weliswaar in verband worden gebracht met

de “inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen”, maar dat is niet noodzakelijk het geval voor wat betreft de overige vaststellingen: het is niet omdat verzoeker werd aangetroffen op een adres waar verboden wapens en verdovende middelen werden gevonden, dat zijn betrokkenheid daarmee vaststaat. De argumenten van de verwerende partij in haar nota doen daaraan geen afbreuk. Immers, waar zij nu stelt dat verzoekers aanwezigheid alleen al in een woning waar verdovende middelen en verboden wapens werden gevonden zou volstaan om te besluiten dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde, geeft zij de bestreden beslissing a posteriori een andere motivering, nu in de beslissing zelf uitdrukkelijk wordt gesteld dat verzoeker zelf op heterdaad is betrapt op verboden wapenbezit. Waar zij verwijst naar het proces-verbaal en de arrestatie van verzoeker kan de Raad niet anders dan vaststellen dat dit stuk niet voorligt en verzoekers aandeel in de feiten dus niet kan worden vastgesteld. Verder ligt evenmin een stuk voor waaruit blijkt dat de kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep “minstens impliciet” op 4 september 2018, en dus na de bestreden beslissing, zou hebben bevestigd dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde zou vormen.

De in het administratief dossier aanwezige stukken laten niet toe te stellen dat verzoeker op heterdaad werd betrapt voor verboden wapenbezit, zodat dit motief, dat werd betrokken bij het bepalen van de duur van het inreisverbod, op onzorgvuldige wijze is tot stand gekomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 74/11, §1 van de Vreemdelingenwet is aangetoond.

2.4. Het middel is in de besproken mate gegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 augustus 2018 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS